

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 07.12.1965, sp. zn. 4 Cz 144/65, ECLI:CZ:NS:1965:4.CZ.144.1965.1

Číslo: 18/1966

Právní věta: Odpadl-li právní důvod k užívání místnosti v bytě, je pro rozhodování o vyklizení této místnosti dána pravomoc soudu. Soud je v takovém případě povinen se zabývat i tím, zda žalovaný je povinen se z bytu vystěhovat teprve poté, kdy mu bude přidělen náhradní byt nebo poskytnuto náhradní ubytování.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 07.12.1965

Spisová značka: 4 Cz 144/65

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 6
§ 160 40/1964 Sb. § 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvodní soud pro Prahu 8 uznal žalovaného povinným vyklidit pokoj v bytě žalobce. Své rozhodnutí odůvodnil v podstatě tím, že žalovaný užíval dříve předmětný pokoj jako žalobcův zeť. Po rozvodu jeho manželství s dcerou žalobce však jeho právní důvod k užívání bytu odpadl a je proto povinen byt vyklidit. Rozsudek obvodního soudu nabyl právní moci.

Nejvyšší soud rozhodl, ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozsudkem obvodního soudu byl porušen zákon a tento rozsudek zrušil.

Obvodní soud v daném případě sice správně dospěl k závěru, že žalovaný užívá nyní místnost v bytě žalobce bez právního důvodu a je proto povinen ji vyklidit, pochybil však v tom, že se současně nezabýval otázkou, zda žalovaný je povinen se z bytu vystěhovat teprve poté, kdy mu bude přidělen náhradní byt nebo poskytnuto náhradní ubytování.

Touto otázkou je soud povinen se zabývat vzhledem k ustanovení § 160 odst. 3 o. s. ř., podle něhož v případě, že soud odsoudí účastníka k vyklizení bytu, za který je nutno poskytnout náhradu, je účastník povinen se vystěhovat teprve, až mu bude přidělen náhradní byt, popř. náhradní ubytování tam, kde stačí poskytnout náhradní ubytování. O této otázce se totiž v důsledku ustanovení § 160 odst. 3 o. s. ř. rozhoduje již v řízení nalézacím a to se všemi důsledky materiální právní moci. V

souzené věci nejde o případ, kdy se náhradní byt nebo náhradní ubytování neposkytuje (§ § 157, 186 odst. 2 věta druhá o. z. a § 53 odst. 1 zák. č. 41/1964 Sb. Žalovaný se nastěhoval do bytu žalobce, nežíval však pokoj v něm protiprávně bez rozhodnutí příslušného orgánu o přidělení bytu, protože před rozvodem svého manželství užíval pokoje v bytě se souhlasem uživatele bytu jako manžel jeho dcery, jako příslušník domácnosti uživatele bytu. Dnem právní moci rozsudku o rozvodu manželství žalovaného s dcerou žalobce uvedený právní důvod ovšem odpadl. Neplatí zde tedy ustanovení § 157 o. z. o protiprávním nastěhování do bytu. Pravomoc soudu je tedy dána (§ 4 o. z.). V případě vyslovení povinnosti k vystěhování poskytne se náhradní byt nebo náhradní ubytování. Žalovaný by neměl tento nárok jen v tom případě, kdyby měl další byt anebo, kdyby bez vážných důvodů nežíval předmětný byt vůbec.

Obvodní soud tím, že nezjišťoval skutečnosti potřebné pro spravedlivé rozhodnutí i o této otázce, a nerozhodl o náhradě v případě vystěhování žalovaného, porušil zákon v ustanovení § § 6, 160 odst. 3 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 4 o. z.